

**Eigersund kommune sin håndtering av ekstremværet Synne i
desember 2015, med særlig fokus på det uteliggende området
Helleland.**

Bacheloroppgave i statsvitenskap

Universitetet i Stavanger

Inger Kvalsund

Studentnummer: 243308

Veileder: Carlo Knotz

Lvert dato: 12.05.2022

Antall ord: 6087

Sammendrag

Eigersund kommune mottok i 2016 samfunnssikkerhetsprisen for sin håndtering av ekstremværet Synne som herjet i desember 2015. I denne oppgaven settes det et søkelys på hvordan beboerne på det uteliggende området Helleland opplevde denne håndteringen.

Oppgaven presenterer tre forskningsspørsmål:

- Hvordan håndterte Eigersund kommune ekstremværet Synne i 2015?
- Hvordan var situasjonen på Helleland under stormen, og hvordan opplevdes dette for innbyggerne?
- Har kommunen lært av denne håndteringen, er noe endret i beredskapsplanen?

For å kunne svare på forskningsspørsmålene er det blitt brukt kvalitativ metode, intervju. Informantene i oppgaven bodde på Helleland i 2015, og opplevde hvordan Synne utartet i nærområdet. I tillegg til å intervjuer er det blitt brukt mye tid på å analysere de offentlige dokumentene som følge av Synne.

Til slutt i oppgaven konkluderes det med at håndteringen til Eigersund kommune var god, med en sterk ledelse og organisering, samt at beboere på Helleland følte seg betrygget gjennom hendelsen. Gjennom dokumenter som fylkesmannens evaluering, revidert beredskapsplan og vedtak om flomsikringstiltak, kan man se at Eigersund kommune har lært av denne hendelsen.

Innhold

Innledning	2
Valg av tema	2
Teori	3
Samfunnssikkerhet	3
Beredskap	3
Krisehåndtering	5
Stormen Synne, desember 2015 – Eigersund kommune	6
Om Synne	6
Hendelsesforløp	7
Metode	9
Fremgangsmåte for intervju	9
Funn av intervjuene	10
Diskusjon og analyse	11
Eigersund kommune sin håndtering av ekstremværet Synne i desember 2015	12
Håndteringen av stormen på Helland, og hvordan innbyggerne opplevde situasjonen	13
Har Eigersund kommune lært fra situasjonen?	15
Fylkesmannens evaluering av Synne	15
Beredskapsplan	16
Temaplan for flomsikringstiltak	17
Har Eigersund kommune lært?	18
Oppsummering	19
Bibliografi	20
Vedlegg 1 – Samtykkeskjema	21
Vedlegg 2 – Intervjuguide	25

Innledning

Eigersund kommune fikk i 2016 Samfunnssikkerhetsprisen for håndteringen av stormen Synne. Synne var et resultat av mye nedbør og snøsmelting, som førte til en stor flom i Eigersund sentrum og omegn i desember 2015. Eigersund kommune var tidlig ute med å sette full stab, og tok kjappe avgjørelser knyttet til håndteringen av denne stormen. Det er ikke å legge sjuk på at det mest utsatte området i kommunen var i Eigersund sentrum, men ble de uteliggende områdene, slik som Helleland, litt glemt?

Formålet med oppgaven er å belyse hvordan Eigersund kommune håndterte ekstremværet Synne i desember 2015, med særlig fokus på det uteliggende området, Helleland. For å gjøre oppgaven mer oversiktlig har jeg formulert tre forskningsspørsmål:

- Hvordan håndterte Eigersund kommune ekstremværet Synne i 2015?
- Hvordan var situasjonen på Helleland under stormen, og hvordan opplevdes dette for innbyggerne?
- Har kommunen lært av denne håndteringen, er noe endret i beredskapsplanen?

For å kunne svare på disse spørsmålene vil jeg først begynne med å ta for meg begreper og teorier som samfunnssikkerhet, beredskap og krisehåndtering. Deretter presenteres et hendelsesforløp av stormen i Eigersund kommune. I denne oppgaven er det brukt kvalitativ metode, intervju, for å få bedre innsikt i tre personer på Helleland sin opplevelse av stormen.

Videre i oppgaven skal jeg diskutere de tre forskningsspørsmålene med utgangspunkt i offentlige dokumenter, funn fra intervjuene og ut fra teoriene som er presentert tidligere i oppgaven. Etter hvert av forskningsspørsmålene er det trukket en konklusjon. Helt til slutt i oppgaven presenteres et sammendrag av funnene som ble gjort i diskusjonsdelen, før en helhetlig konklusjon trekkes helt til slutt.

Valg av tema

Ekstremvær er noe som forekommer hyppigere og hyppigere, å kunne skrive en bacheloroppgave som belyser hvordan kommuner og det offentlige legger til rette for å ivareta sine borgere ved å se på en faktisk hendelse, samt se på hvordan innbyggere opplever at de blir ivaretatt er veldig interessant og aktuelt. Det trekker linjer fra miljø- og energipolitikk, samfunnssikkerhet og offentlig politikk og administrasjon. Alle disse temaene

er temaer jeg interesserer meg for, og som jeg har hatt interesse for siden jeg startet på dette studiet for 3 år siden.

Etter å ha hørt flere foredrag fra Eigersund kommune om håndteringen av denne spesifikke hendelsen, vekket det min interesse. Det var særlig en ting som ble sagt under en av disse foredragene som gjorde at jeg avgjorde hva jeg skulle fokusere min bacheloroppgave om, «vi kunne kanskje fokusert mer på de uteliggende områdene».

Teori

Samfunnssikkerhet

Samfunnssikkerhet er definert som «den evne samfunnet har til å opprettholde viktige samfunnsfunksjoner og ivareta borgernes liv, helse og grunnleggende behov under ulike former for påkjenninger» (St. Meld. nr. 17 (2001-2002), s. 4). Det trekkes frem 3 viktige ord når det kommer til samfunnssikkerhet, nemlig robusthet, sårbarhet og tillit. Den kapasiteten et samfunn har til å motstå, tilpasse seg og gjenopprette funksjonaliteten etter påkjenninger, er det som kalles robusthet. Sårbarhet er det motsatte, altså samfunnets manglende evne til å motstå eller håndtere påkjenninger. Tillit er limet i et samfunn, og er viktig for å kunne opprettholde samfunnets funksjonalitet.

Samfunnssikkerhet er det overordnede begrepet som beskriver organisering og forvaltning av sikkerhet. Det som legges vekt på risikostyring og regulering, samt planlegging av beredskap og håndtering av kriser. Begrepet er av betydning videre i oppgaven, da den omhandler både beredskap og krisehåndtering.

Beredskap

Beredskap defineres som «tiltak for å forebygge, begrense eller håndtere uønskede ekstraordinære hendelser» (NOU 2000:24, 2000, s. 20), og handler i grove trekk om å være forberedt på å håndtere en situasjon. Det finnes ulike typer beredskap i samfunnet vårt, nemlig lovpålagt, vedtatt, personlig og integrert beredskap. Når vi omtaler beredskap, snakker vi ofte om handling, prosessen, fremtiden, mennesker, planlegging og kapasitet, og menneskelig kapital (Engen & m.fl, 2016, s. 282).

Beredskap er viktig når vi snakker om håndteringen av en slik hendelse som Synne var. Grunnen til det er at beredskapen legger grunnlaget for hvordan man klarer å håndtere uventede hendelser. Kommunene har også en lovpålagt beredskap for å sikre at kommunene ivaretar befolkningens sikkerhet og trygghet som står beskrevet i forskriften om kommunal beredskap (Engen & m.fl, 2016).

Beredskapen i Norge baserer seg på fire prinsipper, nærhetsprinsippet, likhetsprinsippet, ansvarsprinsippet og samvirkeprinsippet (Engen & m.fl, 2016, s. 282). Kort fortalt handler nærhetsprinsippet om at en beredskapssituasjon skal håndteres på lavest mulig nivå, mens likhetsprinsippet handler om at organiseringen i en situasjon med beredskap skal være så lik som mulig den normale organiseringen. Ansvarsprinsippet handler om at det er den myndighet som til vanlig har ansvar, også har ansvaret i en beredskapssituasjon. Det siste prinsippet, samvirkeprinsippet, handler om at man best mulig skal samvirke med aktører og virksomheter i arbeidet med krisehåndtering, beredskap og forebygging.

For å kunne skape god beredskap, ser man ofte på fire faser. Det første man ser på hvilke farer som er aktuelle, dette skjer ofte gjennom en risiko og sikkerhetsanalyse i kommunene. I en slik situasjon vil man se på både det som kan komme til å skje, men også farer som man allerede har vært utsatt for. Den andre fasen er å etablere rammer for hendelser som det må bli gjort beredskap for, samt dimensjonering av beredskapen for de ulike hendelsene. På fase nummer tre lager man en beredskapsplan som dokumenterer den beredskapen som etableres på bakgrunn av analysene. Dette handler om for eksempel organisering, utstyr og ressurser som skal brukes. Den siste fasen i god beredskap omhandler relevant trening og øving, samt mobilisering i krisesituasjoner som må gjøres for å gi grunnlag for evalueringen av beredskapen som etableres (Engen & m.fl, 2016, s. 283).

Når en hendelse som Synne oppstår, brukes en slik hendelse til en fremtidig risiko og sikkerhetsanalyse, som igjen er en viktig del for revidering av beredskapsplaner. På grunnlag av dette vil jeg tro at det har forekommet endringer i beredskapsplanen til Eigersund kommune på grunnlag av risikoen man opplevde under Synne.

Krisehåndtering

Krisehåndtering er handlinger i en virkelig krise, i motsetning til beredskap som er planlegging og trening. Engen mfl. definerer krisehåndtering som «den umiddelbare og påfølgende responsen, forberedt eller ad-hoc, når en krise har manifestert seg» (Engen & m.fl, 2016, s. 300). Dersom man derimot bruker det utvidede krisebegrepet, vil krisehåndtering også se på ledelse under ekstraordinære hendelser, samt å se på forebygging og forberedelser i tiden før, og læring og gjenoppbygging i tiden etter krisen (Comfort, 1988)

Boin (2017) definerer fem kritiske oppgaver ved strategisk kriselederskap, forståelse, beslutningsdannelse og koordinering, meningsdannelse, ansvar og lærdom. Det som menes i forståelse er at man skal kunne forstå hva som foregår i tide og legge opp ressurser slik at man kan redde flere liv. Dersom man ikke forstår krisen fort nok, er det likevel viktig å ha forståelse for hvilke tiltak som er effektive i den situasjonen man står i. Beslutningsdannelse og koordinering er viktig for god kriseledelse, da en krise ofte rammer på fler plan, og man må kunne koordinere både horisontalt og vertikalt. Der et også et viktig moment at man skal kunne fatte beslutninger raskt, og koordinere dette med alle involverte. Ledere i en krisesituasjon har et ansvar for å danne en mening om den aktuelle situasjonen, samt å kunne formidle deres oppfatning basert på fakta, og gi stødige råd til befolkningen og utskinner tillit til kriserespondentene. I en krisesituasjon er det også viktig at man tar ansvar for hva som har skjedd, og raskets mulige oppretter en følelse av normalitet. Med dette re-stabiliserer man systemet av styring. Det siste punktet Boin trekker frem er læring. Etter en krise kan man finne styrker og svakheter med håndteringen, og avdekke hvilke systemer som må fikses på.

På bakgrunn av disse kritiske oppgavene for strategisk kriselederskap, har jeg prøvd å få en oppfatning av hvordan befolkningen på Helleland har sett på håndteringen, som presentert i empiri-delen av oppgaven. Jeg er fokusert på å vite noe om oppfatning til publikum om det var en tidlig respons fra kriseledelsen, samt hvordan oppfatningen egentlig var om koordineringen og beslutningsdannelsen. Et viktig moment er også om ansvar og læring, som er et av forskningsspørsmålene som blir presentert i oppgaven. I den delen vil jeg derfor se på hvordan Synne har vært med på å eventuelt endre beredskapsplanen, på bakgrunn av den strategiske kriseledelsen, men også med tanke på beredskapen.

Innenfor krisehåndtering finner man også to ulike tilnæringer for styring i kriser (Dynes, 1993), militærmodellen og problemløsningsmodellen. Militærmodellen som Dynes presenterer, peker tilbake på utgangspunktet om at krisehåndtering var en militær disiplin. Det trekkes frem tre nøkkelord, kaos, kommando og kontroll. Med utgangspunkt i disse nøkkelordene kan man tenke seg at det oppstår kaos, som profesjonelle responsorganisasjoner som politi og brannvesen skal gjenopprette kontroll gjennom kommandostrukturer. En slik modell tar utgangspunkt i at mennesker får panikk i krisesituasjoner, og derfor trenger hjelp av profesjonelle responsaktører for å gjenopprette orden og kontroll.

Den andre modellen Dynes presenterer er problemløsningsmodellen. Nøkkelordene for denne modellen er kontinuitet, koordinering og samarbeid. I motsetning til militærmodellen baserer denne seg på at mennesker innehar verdifulle ressurser i den akutte krisefasen. I en krisesituasjon vil mennesker allerede drive med krisehåndtering, og denne kontinuiteten vil møte de profesjonelle responsaktørene når de ankommer stedet. Derifra til responsaktørene koordinere krisehåndteringen, og etablere et samarbeid med menneskene som allerede har startet krisehåndteringen.

Senere i oppgaven skal jeg også se på hvilken modell det kan sies at Eigersund kommune opptrådte med under håndteringen av Synne. Dersom man finner at Eigersund kommune hadde tilnærmingen problemløsningsmodellen, vil jeg tro at det er en betryggende faktor for befolkningen på Helleland. Grunnen for dette er at militærmodellen presenterer momenter av kaos i befolkningen. Selvsagt kan dette være tilfellet, men befolkningen på uteliggende områder har en tendens til å måtte klare seg selv, og tar derfor noen hendelser litt mer med ro enn andre samfunn kanskje ville gjort.

Stormen Synne, desember 2015 – Eigersund kommune

Om Synne

Stormen Synne meldte sin ankomst til Eigersund kommune 5. desember 2015. Dagene denne stormen herjet var det mellom 350-420 personer i aksjon. Noen av aktørene som bidro under stormen var Eigersund kommune, politiet i Eigersund, Røde Kors i Eigersund, sivilforsvaret, Heimevernet i Eigersund og Bjerkreim, Norges Vassdrag- og Energivesen (NVE),

Fylkesmannen i Rogaland, Dalane Energi, samt flere lokale aktører. Som følge av stormen ble over 100 husstander i Egersund evakuert, og flere veier ble stengt.

Selv om denne stormen fant sted i 2015, er det mange som sitter igjen med følelser og minner fra disse dagene. Eigersund kommune fikk i 2016 Samfunnssikkerhetsprisen av direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) for håndteringen av hendelsen i desember 2015, og Cecilie Daae sa den gang «Eigersund står frem som et beredskapsforbilde for andre kommuner, særlig fordi vi vet at ekstremvær vil komme ofte i fremtiden» (Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, 2016).

Hendelsesforløp

Fredag 4. desember 2015

Klokken 11:23 kom første varslingen, og det ble umiddelbart iverksatt interne koordinerende tiltak. Fylkesmannen i Rogaland sendte ut sin varsling til kommunene 12:52, og klokken 13:05 ble første melding lagt ut på kommunens nettside, og informasjonsflyten på ulike plattformer var kontinuerlig herfra.

Det som skjedde videre på fredagen var varlinger gjennom CIM, og det ble opprettet kontakt med eksterne beredskapsaktører. Blant de eksterne beredskapsaktørene var blant annet lokal presse, politi, Norges Vassdrag- og Energidirektorat, julebyen og utsatte bedrifter og bønder. I tillegg ble det opprettet et prosjektnummer for alle utgifter som knyttes til Synne skulle føres.

Det første felles koordineringsmøtet rådmannen hadde skjedde klokken 14:30-15:00. De som møtte på dette koordineringsmøtet, var rådmannens ledergruppe og beredskapspersonell. På møtet ble status fastlagt, og det ble planlagt videre tiltak. Klokken 15:42 ble første befolkningsvarslings sendt ut i både tekst og talemelding, til befolkningen som bodde i områdene Hafsøyne og Lundeåne. Klokken 16:00 ble det holdt et nytt koordineringsmøte i regi av kommunen med blant annet politi og ambulanse.

Lørdag 5. desember 2015

En av de viktige aktørene, Dalane kraft, hadde fra fredag av økt beredskap, og meldte om høy vannstand i Hellelandvassdraget klokken 06:30 på lørdagen. Etter en slik melding ble det

klokken 09:00 holdt et møte med deler av kommunens kriseledelse og politiet. I tillegg ble det varslet at det skulles settes stab med virkning fra klokken 11:00. Ordføreren i Eigersund kommune kontaktet de øvrige kommune i Dalane klokken 09:21, og informerte at de skulle sette full stab fra klokken 11:00. Det første stabsmøtet ble holdt klokken 11:00 på rådhuset i Eigersund.

Eigersund kommune holdt fortsatt befolkningen oppdatert på sine plattformer, samt at de sendte ut befolkningsvarlig til området Helleland, Gya, Egelandsdalen, Slettebø og Sleveland. I tillegg ble situasjonen dekket av lokal og riksdekkende medier.

For at ressursene til å holde de kritiske funksjonene ikke skulle brukes opp samtidig, ble det planlagt døgndrift for å sikre utholdenhet. Planlegging, forberedning og iverksetting av barrierer i utsatte området ble også et viktig moment for kommunen, og et arbeid som startet lørdags morgen og holdt på til søndags kveld. Det ble fylt sandsekker som også ble tilgjengelig for publikum.

Kriseledelsen flyttet seg fra det flomutsatte rådhuset til Lagård ungdomsskole i henhold til planverk. Hovedtelefonnummeret til kommunen ble også omkoblet, for å sikre at befolkningen kunne komme i kontakt med kommunen. IKT-systemet ble også gjort klar for flytting dersom det skulle vært nødvendig, men det var det ikke. Faren var strømbrudd i rådhuset som ligger utsatt.

Lundeåne bo- og servicesenter ble fraflyttet i løpet av dagen, noe som ble ansett som en riktig vurdering, for klokken 18:13 ble det sendt ut evakueringsordre. Klokken 20:37 ble det også sendt ut evakueringsordre til Steinsnes Camping på Tengs, og til sammen ble ca. 100 boliger evakuert.

I løpet av lørdag ble det også kartlagt en oversikt over gravide og hjemmeboende pasienter, dette om problematikk knyttet til stengte veier. Klokken 17:15 ble E39 stengt, og senere ble også FV42 Slettebø stengt.

Søndag 6. desember 2015

Natt til søndag tiltok flommen i Bjerkreimsvassdraget som førte til at FV44 ble stengt, samt ble det besluttet å rive 5 hytter på Steinsnes Camping som et forebyggende tiltak. Også

Sørlandsbanen ble stengt klokken 06:23, og ble stengt til 16. desember, altså 10 dager. Stengte veier førte til at losskøyta ble brukt som alternativ transport for redningsmannskap og pasienter.

Situasjonen normaliserte seg utover ettermiddagen, og en gradvis åpning av veiene skjedde klokken 16:57. Også de evakuerte kunne flytte tilbake i løpet av kvelden, men noen ble holdt tilbake og kunne ikke flytte tilbake før mandag formiddag, grunnet avklaring fra fagfolk.

Det siste statusmøtet med kriseledelsen ble holdt klokken 20:00, og deretter trappet virksomheten ned.

Metode

«Metode forteller oss noe om hvordan vi bør gå til verks for å fremskaffe eller etterprøve kunnskap» (Dalland, 2017, s. 51). I Dalland sin bok *Metode og oppgaveskriving* (2017) presenteres to forskjellige metoderetninger, kvalitativ og kvantitativ. Kvantitativ metode er å samle data i målbare enheter, mens med kvalitativ metode tar sikte på å gå med opplevelser og meninger som ikke kan måles eller tallfestes. Begge metodene har en hensikt til å få en bedre forståelse av fenomener i samfunnet vårt (Dalland, 2017).

Fremgangsmåte for intervju

I denne oppgaven har jeg valgt å gå for en kvalitativ forskningsmetode, intervju. Med hjelp av denne forskningsmetoden vil jeg kunne snakke med individer som har opplevd stormen i området Helleland. Med tanke på at denne hendelsen skjedde i 2015, altså 7 år siden tas det høyde for at intervjuobjektene ikke har hendelsen ferskt i minne. I forkant av intervjuene er en intervjuguide skrevet opp, som på ingen måte skal styre individene til noen svar. Jeg har i denne oppgaven intervjuet 3 individer som bodde på Helleland i 2015, for å få innsikt i deres opplevelser av stormen, og om de følte seg ivaretatt av kommunen under stormen. Dette er en viktig del for å kunne svare på et av forskningsspørsmålene som handler nettopp om hvordan befolkningen på Helleland opplevde stormen.

Vedlagt til oppgaven ligger samtykkeskjemaet (Vedlegg 1), og intervjuguiden (Vedlegg 2).

Funn av intervjuene

Informant 1

Informant 1 bor ca. 5 kilometer fra Helleland Sentrum, og har bodd her hele livet.

Vedkommende liker seg godt i området, og har ikke noen snarlige planer om å flytte på seg. Personen beskriver opplevelsen av Synne som en hendelse som ikke er ekstraordinært, men husker at stormen skjedde. Noe av det vedkommende husker fra hendelsen var at et familiemedlem var på reis, og med alle stengte veier så ble det en utfordring å kunne geleide vedkommende på de få veiene som var åpne. Informanten beskriver også at de ikke hadde strøm, så fasttelefonen fungerte ikke og vedkommende måtte gå et stykke for å få dekning på mobiltelefonen. Trafikkmeldingene fikk han på en batteridreven radio. Personen jobber ikke i helger, og beskriver derfor at ikke hverdagen ble forstyrret.

I intervjuet kommer det frem at området der vedkommende bor er preget av dårlig infrastruktur, og at bortfall av internett og strøm er ganske normalt. Personen sier at selv i 2021 opplevde husstanden bortfall av strømmen 20 ganger, noe som er litt mer enn en gang i måneden. Vedkommende beskriver også en innebygget beredskap, og er forberedt på å være uten strøm ved at de har vedfyring i huset og alternative lyskilder som stearinlys og lommelykter. Personen beskriver en tilværelse der man er vandt med at hvis man vil at noe skal skje, så gjør man det selv.

Informant 2

Informant 2 flyttet til Helleland for cirka 20 år siden, og trives godt i området. Når personen får spørsmål om Synne, beskriver personen at hendelsen enda sitter i minnet. Blant annet beskriver informanten at barnebarnet var på besøk, og var ofte i vinduet som overser hellelandvassdraget på et av de kritiske punktene for å se hvor høyt vannet var. Gjennom hele hendelsen hadde personen et punkt som ble brukt til sammenligning av vannstanden. Personen beskriver også en uro for naboer som opplevde å få vann inn i husstanden, og endte opp med å gi husrom til en nabo som var alene når det stod på som verst. Selv opplevde personen ikke å få vann i husstanden.

Når informanten får spørsmål om uværet ført til at hverdagen ble forstyrret, sier personen at grunnet stengte veier kom ikke vedkommende seg på jobb på lørdag 5. desember 2015. Personen beskriver dette som kjipt da vedkommende jobber en 6-ukers turnus, men sier at det

er ikke noe å gjøre med det. Personen har flere ganger opplevd at veier har vært stengt, men det har alltid vært andre måter å komme seg fra A til B.

Informanten forklarer at varslingsystemet til Eigersund kommune fungerte betryggende. Det tikket inn meldinger om hvilke veier som var stengt, samt oppdateringer på om vannstanden var stigende eller synkende. Dette beskriver personen gav en følelse av at de ikke var glemte.

Informant 3

Informant 3 har bodd på Helleland i omkring 60 år, og trives godt i området. Personen husker å hjelpe naboer med å flytte møbler opp fra kjeller og å prøve å redde så mye som mulig. Vedkommende forteller også om å hjelpe beboere med å finne husdyr, og å prøve å redde dem fra oversvømte kjellere. Personen jobber turnus, men hadde fri denne helgen så hverdagen ble ikke forstyrret for vedkommende. Informanten beskriver også at nærbutikken holdt åpent, så dersom det var behov kunne personen fått tak i mat, men opplevde ikke et behov for dette.

Også denne vedkommende beskriver at varslingsystemet fungerte bra, og virket betryggende. Vedkommende uttrykte noe bekymring for sin eldre mor, med tanke på fremkommelighet, men mener at det uansett hadde ordnet seg med et eventuelt helikopter, selv om det kunne ha blitt litt vanskeligere. Informanten beskriver også en følelse av å bo på en øy, noe denne personen ikke synes var så kjekt. Grunnen til dette var stengte veier over alt, som gjorde at de ikke kom seg noen plass.

Diskusjon og analyse

Som presentert i innledningen av oppgaven skal vi se på Eigersund kommune sin håndtering under stormen, samt hvordan innbyggerne på Helland opplevde situasjonen og håndteringen til Eigersund kommune, og helt til slutt om kommunen har lært noe av situasjonen. I denne delen av oppgaven kommer jeg til å diskutere hver av forskningsspørsmålene hver for seg, og trekke noen konklusjoner om hver del basert på teori som tidligere er presentert i oppgaven.

Eigersund kommune sin håndtering av ekstremværet Synne i desember 2015

Som tidligere nevnt har Eigersund kommune blitt tildelt Samfunnssikkerhetsprisen for sin håndtering av situasjonen. Ved å se på Fylkesmannens evaluering av situasjonen kan vi se at det er en generell enighet om at håndteringen til Eigersund kommune var god, men det kommer også frem i evalueringen at det er forbedringsmulighet på noen av punktene (Fylkesmannen i Rogaland, 2016). Senere i oppgaven skal jeg presentere evalueringen fra fylkesmannen nærmere, men i denne delen skal vi fokusere på hva Eigersund kommune faktisk gjorde for å håndtere ekstremværet Synne.

Boin (2017) presenterer den første kritiske oppgaven ved strategisk kriseledelse er å danne seg en forståelse av situasjonen tidlig. Eigersund kommune håndterte Synne med blant annet å informere internt ved hjelp av CIM nokså tidlig i forløpet av stormen, samt å fortsette å bruke dette verktøyet under hele hendelsen. Det ble også brukt et varslingsystem som sendte oppdateringer til utsatte personer gjennom hele forløpet til hendelsen, som igjen skaper tillit til kommunen. Et annet moment som er viktig å trekke frem i håndteringen av Synne, var bruken av kommunens egne plattformer for å informere. Kommunens egne nettsider, Twitter og Facebook ble hyppig oppdatert for å formidle om stengte veier, vannstand og hva som faktisk skjedde. Ordfører var også å se i media, der han forklarte hvordan situasjonen var fra tid til annen.

En annen ting som trekkes frem ved håndteringen til Eigersund kommune er at de tidlig satte full stab, og koordinerte med eksterne aktører som politi, heimevernet, ambulanspersonell og forsvaret. Kommunen tok også preventive beslutninger tidlig, som å evakuere bo- og service senteret, rive hytter på Steinsnes camping og flytte kriseledelsen opp til Lagård Ungdomsskole. I tillegg ble det tidlig bestemt at man skulle fylle sandsekker som skulle bli gjort tilgjengelige for publikum som skulle måtte trenge dem.

Tilnærming Eigersund kommune hadde under håndteringen av stormen minner mer om problemløsningsmodellen som Dynes (Dynes, 1993) presenterer, sammenlignet med militærmodellen. I og med at det tidlig ble dannet en mening om omfanget til Synne, ble det tidlig koordinert med aktuelle aktører, samt å sette full stab tidlig. Det ble også opprettet samarbeid med de aktuelle aktørene, samt flere aktører ble bragt på banen. Arbeidet som ble

lagt ned i håndteringen av Synne var et kontinuerlig arbeid som ble koordinert bra med flere aktører i et samarbeid.

Dersom man virkelig legger hodet på bordet, og ser på håndteringen til Eigersund kommune kan man også se noen tegn til militærmodellen som Dyrnes presenterer. Med dette mener jeg ikke at publikum fikk panikk i situasjonen, men at profesjonelle responsorganisasjoner opprettholdt kontroll. Nødvendigvis ikke gjennom kommando, men gjennom gode instruksjoner som var basert på det koordinerende arbeidet til Eigersund kommune sin kriseledelse.

Dersom man ser på Eigersund kommune sin håndtering av krisen i lys av Boin (2017) sine fem kritiske oppgaver ved strategisk kriselederskap kan man se at de tidlig fikk en forståelse for krisen. Med tanke på at det tidlig ble satt stab, samt at det ble sendt ut befolkningsvarslinger, viser det til at Eigersund kommune tidlig forsto alvorlighetsgraden i hva som kom til å skje. I den første fasen av krisen viste Eigersund kommune at prosedyrer, strukturer, planer, teknologi og menneskelige ressurser var på plass. Kapasitetene som ble vist var innebygd i for eksempel kart over flomområdene og kommunens beredskapsplan. Beredskapsplanen er dog et generisk dokument som ikke spesifiserer hvilke aktører som er aktuelle ved flom. Likevel viste kommunen evne til å identifisere en gruppe aktører, og gjennom CIM dele informasjon om denne gruppen. Dette faller inn under det Boin beskriver som beslutningsdannelse og koordinering, som er viktig for god kriseledelse.

Et annet moment som Boin trekker frem under god strategisk kriseledelse er at lederen må danne seg en mening om hva som skjer, og formidle denne oppfatningen basert på fakta. Det var i tilfellet med Eigersund kommune ordføreren som møtte media, og formidlet hva som skjedde. Ved hjelp av den beredskapen Eigersund kommune allerede hadde med tanke på kart og kunnskaper fra NVE kunne han snakke om saken basert på fakta, og var ærlig med hva de visste, og hva som var uvisst.

Håndteringen av stormen på Helleland, og hvordan innbyggerne opplevde situasjonen

I denne delen av oppgaven skal vi se på hvordan Eigersund kommune håndterte Synne på Helleland, og hvordan innbyggerne opplevde situasjonen. Det er i denne delen intervjuene kommer til å spille en stor rolle, samt se på om det har vært noen oppfatninger som er uttrykt i eventuelle klager og offentlige tilbakemeldinger.

Det som ble gjort på Helleland som en del av håndteringen av Synne var blant annet manuell dirigering på noen veier, frem til veiene ble helt stengt. Det ble i tillegg sendt ut varslinger på telefon til beboere i flomutsatte områder. Når basene til mobiltelefonnettet lå nede, ble det også tatt i bruk et aggregat til å forsyne basen med strøm, selv om det tok noe tid grunnet den høye vannstanden. Politiet anmodet også evakuering av noen husstander som lå i flomsonen.

Det som kommer frem i intervjuene, er splittet meninger og oppfatninger om håndteringen. Informant 1 beskriver en opplevelse av stormen som ikke noe dramatisk, mens informant 2 og 3 opplevde hendelsen med en liten ekstra uro. Det som dog trekkes frem av informant 2 og informant 3 som betryggende i en slik situasjon er jo at varslingsystemet fungerte. Dette er også et gjennomgående moment i fylkesmannens evaluering av håndteringen.

Det informant 1 beskriver om at det ikke opplevdes som en ekstraordinær hendelse, kan si noe om tilliten til ledelsen, eller rettere sagt mangelen av tillit. Fordi informanten beskriver en tilværelse der han er vandt med strømbrudd, og beskriver manglende infrastruktur, tolker jeg at personen kanskje ikke stoler helt på at det offentlige skal ordne opp eller høre på kritikk som eventuelt blir rettet mot dem.

Informant 2 og 3, som trekker frem varslingsystemet, opplever jeg som trygg på at de ble ivaretatt under Synne. Tidlig forståelse av hendelsen, samt kjapp koordinering og beslutningsdannelse oppfatter jeg som en av de viktigste oppgavene for at informant 2 og 3 følte en følelse av ivaretagelse.

Fra folk på Helleland oppfattes det som de ble ivaretatt, og var betrygget av varslingsystemet. Det er heller ikke noen skriverier om klager fra beboerne på Helleland i den lokale avisen Dalane Tidende. Selv om det ble beregnet til å være en 200-års flom, virker det som personene på Helleland har en innebygget resiliens, og fattet hendelsen med ro. Det er også viktig å huske at opplevelse av situasjoner er individuelle, så at informant 2 og 3 opplevde en liten uro, mens informant 1 ikke opplevde situasjonen som dramatisk er fullt forståelig. Selv om utvalget av informanter er lite, er det likevel interessant at personene har ulike oppfatninger av hendelsen.

Har Eigersund kommune lært fra situasjonen?

For å kunne se om Eigersund kommune har lært fra situasjonen, som også er en av de fem kritiske oppgavene Boin presenterer ved strategisk kriseledelse, har jeg sett etter endringer av beredskapsplan, evalueringen etter hendelsen, samt vedtakelse av temaplan for flomsikringstiltak.

Fylkesmannens evaluering av Synne

Noen av punktene som trekkes frem i evalueringen av fylkesmannen er at varslingsrutinene må skjerpes, slik at alle som bor i utsatte områder skal få varsel og ikke bare de som bor sentralt. Det trekkes også frem at varslingene skal skje på engelsk også, og ikke bare på norsk. Tidligere varsling for flomutsatte området trekkes også frem som noe som kan jobbes med. I vurderingen trekkes det frem at dette begynte de å jobbe med tidlig, ved hjelp av flomsonekart.

Under tiltak knyttet til stabsrutiner legges det frem at det må komme en tydelig avklaring på hvilke roller og ansvar den operative kriseledelsen skal ha. Under hendelsen skjedde det at vakthavende for ulike funksjoner og vaktlister ikke var lett tilgjengelig, og det ført til at flere fra samme funksjon var til stede i operasjonsrommet samtidig.

Fylkesmannens vurdering beskriver også viktigheten ved bruk av CIM, som kommunikasjon. Det kommer frem at ikke alle avdelinger stilte med egne loggførere, noe som ført til at andre mennesker ble omdisponert. Vurderingen trekker også frem at det må gis bedre opplæring i dette geniale verktøyet da det er til hjelp for å oppdatere seg før man eventuelt skal på vakt.

Under Synne var det bortfall av strøm som hovedsakelig førte til manglende mobiltelefoni. En av basestasjonene på Helleland var lenge ute av drift, da vannstanden var for høy til å kunne utføre reparasjoner. Tiltakene fylkesmannen foreslår i vurderingen sin er blant annet å anskaffe et operativt samband som er uavhengig av mobilnett, lage rutiner for opplading ved en hendelse og vurdere hvordan kommunen kan ivareta borgere som er isolert over tid, dette med hensyn til informasjon, kommunal helsehjelp og nødtjenester. Det trekkes også frem at det må skaffes tydeligere oversikt over gravide og utsatte grupper som kan måtte trenge hjelp i slike situasjoner.

Beredskapsplan

Etter evalueringen av Fylkesmannen, og dersom man ser på fasene beredskap går gjennom, kan man tenke seg at en revidert utgave vil komme etter en slik hendelse som Synne var, og det ble igangsatt en prosess ved å gjøre akkurat dette. Den nye beredskapsplanen til Eigersund kommune ble vedtatt av kommunestyret den 26. september 2016, og ble senest revidert 10. november 2021. Noe av det første som trekkes frem i beredskapsplanen er at erfaringer viser at tidlig varsling internt og eksternt, det å sette stab på et tidlig tidspunkt og vilje til å bruke ressurser er klare suksessfaktorer i håndtering av en krise (Eigersund kommune, 2016). Det presenteres også at det er kommunens kriseledelse som har fullmakt til å gjøre økonomiske disposisjoner opp til fem millioner kroner, samt at «formannskapet har delegert fullmakt til å treffe ytterlige økonomiske disposisjoner» (Eigersund kommune, 2016, s. 3).

I den reviderte beredskapsplanen fra 2016 fastsettes det også at varaordfører skal dekke ordførerfunksjonen sammen med ordføreren med alle fullmakter. Det er i tillegg fastsatt hvilke roller og oppgaver kommunedirektøren, kommunalsjefene og kommunikasjonssjefen har i kriseledelsen. Beredskapslederen har også fått tilføyd oppgaver som å etablere og drifte kommunens operasjonsrom, samt å være kontaktperson for intern og eksternt forbindelse. Det er også lagt til en rolle som beredskapskoordinator, som skal ha særlig fokus på eksternt rapportering og støtte beredskapslederen. Den reviderte beredskapsplanen konstaterer også at det er kommunalsjefen for helse og omsorg som er ansvarlig for å etablere og drifte evakuerings- og pårørendesenteret.

Beredskapsplanen trekker også frem at kommunen har inngått samarbeidsavtaler med frivillige organisasjoner som skal støtte i beredskapsarbeid. Slike ressurser skal bestilles og klareres via politiets operasjonssentral (POS). Det presenteres også fellesbestemmelser gjeldene for alle ansatte i Eigersund kommune i et eget kapittel i den reviderte beredskapsplanen. Noe av det som kan trekkes frem fra dette kapittelet er at hver avdeling skal ha oversikt over egne beredskapsressurser.

Det er også lagt frem en forklaring på hva DSB-CIM er, samt hvordan dette verktøyet brukes i kommunen. DSB-CIM er et digitalt krisestøtteverktøy for «informasjonsdeling og håndtering av ulykker, uønskede hendelser og kriser, samt system for varsling og mobilisering» (Eigersund kommune, 2016, s. 13). Det er også lagt til noen grunnprinsipper

for informasjon under en hendelse, som er at det skal komme korte og hyppige oppdateringer. Denne kommunikasjonen skal nå kommunens innbyggere, media, samarbeidspartnere og innsatspersonell.

Med tanke på at Eigersund kommune har vedtatt en ny beredskapsplan med flere endringer, viser til at de har et økt fokus på de ulike oppgavene under en krise, samt at de har tatt til betraktning hva som skjedde under Synne i desember 2015. Som man kan se presentert tidligere, kan det se ut som det er blitt gjort tydelige på hvilke oppgaver og roller de ulike delene av kommunestyret har. I tillegg er det interessant at det trekkes frem de frivillige organisasjoners beredskapsarbeid under uønskede hendelser. Dette kan tyde på at Eigersund kommune har lært viktigheten av samarbeid under slike forhold. Det er viktig å huske at det var mellom 350 og 420 personer i aksjon under Synne, og røde kors stilte med rundt 40 personer under hendelsen.

Det er også interessant å se på endringene som omhandler kommunikasjon og informasjon. DSB-CIM var ikke nevnt i den eldre utgaven av beredskapsplanen, men var et viktig verktøy under Synne. Noe av det som var problemet med CIM under Synne, var at ikke alle visste hvordan dette verktøyet skulle brukes. Det er også listet opp hvordan krisestøtteverktøyet skal brukes, samt hvilke personer som har hvilken type tilgang.

Under Synne var det ordføreren for informerte mediene, og han var veldig «hands-on» i situasjonen. Selv om det som publikum er betryggende å se ordføreren av en utsatt plass formulere informasjon, har ordføreren også mange andre oppgaver, og at dette er delegert til kommunikasjonssjefen viser til læring. Selv om informasjonsflyten var bra under Synne, er det bra å se at dette er trukket frem i den reviderte beredskapsplanen.

Temaplan for flomsikringstiltak

Eigersund kommune publiserte 13. april 2016 at de hadde vedtatt temaplan for flomsikringstiltak i Eieåna og Lundeåna (Eigersund kommune , 2016). Planen som ble vedtatt viser til større og mindre tiltak som skal bidra til å sikre disse to elvestrekningene i forhold til flom. Noen av tiltakene som ble vedtatt skulle gjennomføres på kort sikt og ha umiddelbar effekt for de aktuelle strekningene.

Noen av tiltakene som kan nevnes er blant annet å fjerne masser, lage flomvoll, heve gangvei og utvide elveløp. I tiden etter Synne har det skjedd mye i Lundeåna og Eieåna, blant annet har det blitt bygget en ny gangbro og oppgradert området rundt, ved å bygge en elvepark som befolkningen av Eigersund nyter godt av. Mange av tiltakene som også er presentert i flomsikringstiltakene er også gjennomført, og sandsekker er tilgjengelige for befolkningen til å ta i bruk ved behov.

Tiltakene som ble vedtatt er fokusert i sentrums-området med liten vekt på de uteliggende områdene, slikt som Helleland, men at det i hele tatt er snakk om flomsikringstiltak viser at kommunen er interessert i å forebygge lignende hendelser som flommen i desember 2015. Som beskrevet ovenfor ble Helleland berørt av hendelsen, men man kan ikke kjenne igjen tegnene til panikk, da stengte veier er mer normalisert og de ikke følte seg direkte utrygge, men opplevde bare mer det som kan beskrives som et ubehag.

Har Eigersund kommune lært?

Dersom man ser vurderingen av fylkesmannen, revideringen av beredskapsplanen og planen for flomsikringstiltak i sammenheng, vil jeg trekke konklusjonen med at Eigersund kommune har lært av Synne. Grunnen til å trekke en slik slutning er at man kan se at de fleste punktene som fylkesmannen trekker frem i sin vurdering, er endret på i den reviderte beredskapsplanen. At en plan for flomsikringstiltak også er vedtatt, viser vilje til å sikre byen mot flere slike hendelser.

Det er også betryggende for befolkningen at kommunen tar ansvar for håndteringen, og ønsker at flere skal lære av deres suksesser og mangler ved å reise rundt å snakke om det. Som nevnt i innledningen var det et slik foredrag som trigget interessen min for å skrive bacheloren om nettopp dette temaet, og jeg mener at det er bra at man kan lære av hverandre.

Oppsummering

I denne oppgaven har vi sett på hvordan Eigersund kommune håndterte stormen Synne som herjet i desember 2015, og om denne håndteringen var betryggende for beboerne på det uteliggende området Helleland. Det er en stor grad av enighet om at håndteringen til Eigersund kommune var god. Det var en krisehåndtering med en tilnærming som Dynes presenterer som problemløsningsmodellen. De fem kritiske oppgavene som Boin presenterer om strategisk kriselederskap er med på å underbygge at Eigersund kommune håndterte situasjonen bra. De fikk en tidlig forståelse for hva som foregikk, og begynte tidlig med koordineringsarbeidet samt beslutningsdannelse. Kommunen dannet seg tidlig en mening om situasjonen, og varslet og informerte borgerne hyppig. Det er akkurat dette punktet av kriselederskapet som beroliget befolkningen på Helleland. Av de som er intervjuet i denne oppgaven er det dette som trekkes frem som det mest beroligende under hendelsen.

Det ble også sett på dokumenter for å se om Eigersund kommune hadde lært noe etter denne hendelsen, og det kommer det frem at de har. Endringen av beredskapsplanen i samspill med evalueringen til Fylkesmannen, samt vedtekt av flomsikringstiltak er klare tegn på at Eigersund kommune har sett på beredskapen etter Synne, og tatt med en slik flom i evalueringen om risiko. Læring er nemlig den femte kritiske oppgaven Boin trekker frem ved strategisk kriselederskap, og at man kan trekke konklusjoner med at Eigersund kommune har lært fra situasjonen er nok et tegn på at kriseledelsen og håndteringen var bra, og at mange kommuner kan lære av Eigersund.

Bibliografi

- Boin, A., 't Hart, P., Stern, E., & Sundelius, B. (2017). *The Politics of Crisis Management - Public Leadership under Pressure* . Cambridge : Cambridge University Press.
- Comfort, L. K. (1988). *Managing disaster. Strategies and policy perspective*. Durham, North Carolina: Duke University Press.
- Dalland, O. (2017). *Metode og oppgaveskriving* . Oslo: Gyldendal akademisk .
- Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskap. (2016, Februar 1). Samfunnstryggleiksprisen 2015. Hentet fra <https://www.dsb.no/nyhetsarkiv/2016/samfunnssikkerhetsprisen-2015/>
- Dynes, R. R. (1993). Disaster reduction. *Sociological Spectrum*(13 (1)), ss. 175-192.
- Eigersund kommune . (2016, april 13). *Temaplan for flomsikringstiltak* . Hentet fra <https://www.eigersund.kommune.no/temaplan-for-flomsikringstiltak.5864120-148569.html>
- Eigersund kommune. (2016). *Beredskapsplan - Eigersund kommune*. Eigersund.
- Engen, O. A., & m.fl. (2016). *Perspektiver på samfunnsikkerhet*. Oslo: Cappelen Damm .
- Fylkesmannen i Rogaland. (2016). *Evalueringsrapport: Ekstremværet Synne 5.-6. desember 2015*.
- NOU 2000:24. (2000). *Et sårbart samfunn*. Oslo: Statens forvaltningstjeneste.
- St. Meld. nr. 17 (2001-2002) . (2002). *Samfunnsikkerhet - Veien til et mindre sårbart samfunn*. Det Kongelige Justis- og Politidepartementet.

Vil du delta i forskningsprosjektet
”Eigersund kommune sin håndtering av ekstremværet
Synne i desember 2015, med særlig fokus på det uteliggende
området Helleland”?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er en bacheloroppgave i statsvitenskap ved Universitetet i Stavanger. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Prosjektet er en bacheloroppgave som skal undersøke Eigersund kommune sin håndtering av ekstremværet Synne i desember 2015, med særlig fokus på Helleland-området. Videre fra dette skal det også ses på hva Eigersund kommune eventuelt har lært fra denne håndteringen.

Forskningsspørsmålene som skal undersøkes er:

- Hvordan håndterte Eigersund kommune ekstremværet Synne i 2015?
- Hvordan var situasjonen på Helleland under stormen, og hvordan opplevdes dette for innbyggerne?
- Har kommunen lært av denne håndteringen, er noe endret i beredskapsplanen?

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Universitetet i Stavanger, Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Institutt for medie- og samfunnsfag er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Jeg ønsker å komme i kontakt med personer som har opplevd hvordan krisen utfoldet seg på Helleland.

Hva innebærer det for deg å delta?

Hvis du velger å delta i prosjektet, innebærer det at du deltar på et intervju. Det vil ta deg ca. 1 time. Intervjuet inneholder spørsmål om hvordan du opplevde håndteringen og selve situasjonen rundt Synne i desember 2015.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle opplysninger om deg vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket.

Ved Universitetet i Stavanger er det kun meg og min veileder og eventuelt prosjektansvarlig ved instituttet som vil ha tilgang til informasjonen.

Ingen uvedkommende får tilgang til personopplysningene dine. Ditt navn og dine kontaktopplysninger vil jeg erstatte med en kode som lagres på egen navneliste adskilt fra øvrige data. Alle data blir lagret innelåst eller i en kryptert fil.

I publikasjonen vil det bli opplyst om deres bosted, altså innbyggere på Helleland. Utenom dette skal det ikke være mulig å gjenkjenne hver enkelt deltaker.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Prosjektet skal etter planen avsluttes 30.06.22. Personopplysninger og eventuelle lydopptak skal slettes ved prosjektslutt.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg,

- å få rettet personopplysninger om deg,
- få slettet personopplysninger om deg,
- få utlevert en kopi av dine personopplysninger (dataportabilitet), og
- å sende klage til personvernombudet eller Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Universitetet i Stavanger har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med Universitetet i Stavanger, ved en av disse adressene:

- Inger Kvalsund, 243308@uis.no og 922 70 837
- Prosjektets veileder, Carlo Knotz, carlo.knotz@uis.no
- Prosjektansvarlig ved instituttet: Ellen Ravndal, ellen.ravndal@uis.no, tlf: 51831199
- Vårt personvernombud ved: Rolf Jegervatn, rolf.jegervatn@uis.no, tlf: 51833081
- Eventuelt: NSD – Norsk senter for forskningsdata AS, på epost (personverntjenester@nsd.no) eller telefon: 55 58 21 17.

Med vennlig hilsen

Prosjektansvarlig
(Forsker/veileder)

Eventuelt student

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet «Eigersund kommune sin håndtering av ekstremværet Synne i desember 2015, med særlig fokus på det uteliggende området Helleland», og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

å delta i *intervju*

Jeg samtykker til at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet, ca. 30.06.21

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

Vedlegg 2 – Intervjuguide

Intervjuguide

Informasjon (5 min):

- Introdusere temaet, bakgrunn for valg av tema og formål med prosjektet
- Gå gjennom taushetsplikten og informere om anonymitet
- Informere om opptak og utfylle samtykkeskjema

Overgangsspørsmål (10 min):

- Hvor lenge har intervjuobjektet bodd på Helleland, og hva de generelt synes om plassen.
- Oppfølgingsspørsmål.

Nøkkelspørsmål (30 min):

- Hva husker du fra ekstremværet Synne i desember 2015?
- Førte uværet til at du ikke kunne ha den samme hverdagen som før under perioden?
- Har du noen formening om hvordan Eigersund kommune håndterte situasjonen?
- Følte du deg ivaretatt under ekstremværet Synne?

Oppsummering (10 min):

- Oppsummere funn, oppklare uklarheter.
- Er det noe deltakeren lurer på?